

Timpul Adunării în Ioan 20

Timpul Adunării în Ioan 20

În Ioan 20 găsim pe lângă învierea Domnului un rezumat al timpului de har, începând de la înviere și până la revenirea Mântuitorului.

Mai întâi vedem în Maria Magdalena rămășița iudaică credincioasă, care este condusă prin Hristosul înviat la cunoașterea și conștiința poziției creștine și la drepturile creștine. Aceste drepturi a putut Maria să le vestească ucenicilor. Domnul i-a spus: „Mergi la frații Mei și spune-le: «Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru.»”

După ce au primit această veste, ucenicii strânși laolaltă au trăit momentul în care Domnul Isus a venit în mijlocul lor și le-a adus pacea, pe care tocmai o făcuse la cruce. Pentru toată perioada de har au valabilitate cuvintele: „Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo Eu sunt în mijlocul lor” (Matei 18.20).

Apoi, Domnul i-a trimis pe ucenici, întemeind misiunea lor pe pacea, pe care El le-o dăduse. Puterea pentru orice slujbă și lucrare este Duhul Sfânt, care le-a fost dat de Domnul, când a spus: „Luați Duh Sfânt”.

În Toma vedem rămășița iudaică credincioasă în timpul sfârșitului. El a crezut, când a văzut. Așa va fi și cu rămășița. Dar acei credincioși nu se vor putea bucura de aceleași drepturi ca toți ceilalți, care au crezut în El atunci când nu-L puteau vedea. Toma (o imagine a rămășiței) nu a vrut să primească mărturia despre învierea lui Isus, pe care i-au dat-o ceilalți ucenici.